ΙΔΙΟΛΕΚΤΑ Μαρία Κομπατσιάρη
Ιούλιος 2012

Τα Ιδιόλεκτα είναι μια ενότητα έργων που δουλεύτηκαν από το 2010 μέχρι και το 2012.

Ετυμολογικά η λέξη **ιδιόλεκτο** σημαίνει τον ιδιαίτερο ατομικό τρόπο με τον οποίο ένας ομιλητής πραγματώνει τη γλώσσα στην προφορική του επικοινωνία.

Αυτή λοιπόν την ιδιαίτερη επικοινωνία, σαν μια άηχη κατασκευασμένη αφήγηση ,επεδίωξα μέσα από μονοπάτια αυτοέρευνας αρχικά και αυτοεξομολόγησης στη συνέχεια να πραγματώσω μέσα από/στα έργα αυτής της ενότητας.
Η όλη διαδικασία υπήρξε για μένα μια σειρά πονημάτων αναζήτησης. Μια υπέρβαση των καθημερινών αντιστάσεων, έτσι ώστε να ελευθερωθούν μέσω της έκφρασης και να αποκαλυφθούν κομμάτια ανθρώπινης εμπειρίας ,ενός ΕΓΩ που κουβαλά περισσότερο αμφιβολία παρά δογματισμό.

Μικρό παιδί που βουτά το δάκτυλο σε πήλινο δοχείο, σε σκοτεινό ντουλάπι, τρέμοντας από φόβο και ελπίδα, ότι θα αγγίξει το κρυμμένο γλυκό.

Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο που ,κάποιος άλλος, καινούργιος ιδιοκτήτης παλαιού αρχοντικού ,θα αναζητήσει, ξύνοντας, γεμάτος ανυπόμονη περιέργεια, τα διάφορα επίπεδα επιχρίσματος στους τοίχους του σπιτιού, τις ταυτότητες των προκατόχων του, μέσα από το χρώμα και την υφή τους.

Έτσι έξυσα επιθετικά, με κάθε μέσο τις επιφάνειες μου για να δημιουργήσω υφές και υπαινιγμούς από/σε ρωγμές.

Υποσχέσεις και πισωγυρίσματα. Σπαράγματα και ψήγματα. Σαν αποτέλεσμα μιας, εσώτερης περισσότερο, ανάγνωσης παλαιών καλένδων..

Τα έργα αναπτύσσονται πρωτίστως σε πολύπτυχα όχι σαν πράξη κατακερματισμού, αλλά σαν μια ανάγνωση της πολλαπλότητας. Μιας πολλαπλότητας που φλερτάρει την ολότητα και εκφράζει την αφθονία, την συνέχεια ,την αναμονή, την ροή.

Πιστεύω πως είναι ένας τρόπος που επιπλέον μου δίνει την δυνατότητα να αναπτύξω πιο διεξοδικά, την αναζήτηση στο χρώμα, στη δομή και τη φόρμα.

Η γραφή και πάλι ,όπως πάντα παρούσα ,στη δουλειά μου σαν μια εν δυνάμει υπόσχεση εικαστικής αφήγησης, μα τώρα εμφανώς πιο επίμονης και ουσιαστικής. Την διακρίνει μια αυτοτέλεια που καθορίζει τις φόρμες, λειτουργεί δημιουργώντας κίνηση ,αλλά και σταθερότητα, στιβαρότητα θα έλεγα. Επιτρέπει φορές να λειτουργεί μια διαφάνεια και εμπλουτίζει υποστηρίζοντας το παχύ σα πάστα χρώμα όταν χρειάζεται.

Τελικά σαν καλλιτέχνης είναι αλήθεια ότι αισθάνομαι περισσότερο ραβδοσκόπος παρά

μάγος και αυτό μου αρκεί και πραγματικά με γεμίζει.

Όμως για σας όλους τους κοινωνούς της δουλειάς μου εύχομαι να ανακαλύπτετε και να χαίρεστε την μαγεία… της ραβδοσκόπησης.